

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (kolmas koda)

21. jaanuar 2021 *

[4. märtsi 2021. aasta kohtumäärusega parandatud tekst]

Apellatsioonkaebus – Kemikaalide registreerimine, hindamine ja autoriseerimine – Määrus (EÜ) nr 1907/2006 (REACH) – Artiklid 5 ja 6 – Kemikaalide registreerimise üldkohustus – Artiklid 41 ja 42 – Registreerimistoimikute hindamine ning registreerijate esitatud teabe vastavuse kontroll – Mittevastavusteatis – Vaidlustatav akt – Põhjendatud huvi – Õigus esitada hagi – Euroopa Kemikaaliamet (ECHA) ja liikmesriikide asutuste pädevus – ECHA kohustus kontrollida tema nõudel registreerijate edastatud täiendava teabe vastavust – ECHA pädevus teha selles küsimuses asjakohane otsus – Artikkel 1 – Inimeste tervise ja keskkonna kaitse eesmärk – Artiklid 13 ja 25 – Loomkatsete kasutamine – Alternatiivsete meetodite edendamine

Kohtuasjas C-471/18 P,

mille ese on Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 56 alusel 18. juulil 2018 esitatud apellatsioonkaebus,

Saksamaa Liitvabariik, esindajad: T. Henze ja D. Klebs, hiljem D. Klebs ja J. Möller,

apellatsioonkaebuse esitaja,

teised menetlusosalised:

Esso Raffinage, asukoht Courbevoie (Prantsusmaa), esindajad: *Rechtsanwalt* H. Estreicher ja *solicitor* M. N. Navin-Jones, hiljem *Rechtsanwalt* H. Estreicher, *adwokat* A. Kołtunowska ja *avocate* K. Merten-Lentz,

hageja esimeses kohtuastmes,

Euroopa Kemikaaliamet (ECHA), esindajad: W. Broere, C. Jacquet ja M. Heikkilä,

kostja esimeses kohtuastmes,

Prantsuse Vabariik, esindajad: D. Colas, J. Traband ja A.-L. Desjonquères, hiljem E. Leclerc, J. Traband, W. Zemamta ja A.-L. Desjonquères,

Madalmaade Kuningriik, esindajad: K. Bulterman ja L. Noort,

menetlusse astujad esimeses kohtuastmes,

[parandatud 4. märtsi 2021. aasta kohtumäärusega] **European Coalition to End Animal Experiments**, asukoht London (Ühendkuningriik), esindaja: *solicitor* D. Thomas,

* Kohtumenetluse keel: inglise.

Higher Olefins and Poly Alpha Olefins REACH Consortium, asukoht Brüssel (Belgia),

Higher Olefins & Poly Alpha Olefins vzw, asukoht Brüssel, esindajad: *advocaat* E. Vermulst, hiljem *advocaat* P. Kugel.

menetlusse astujad,

EUROOPA KOHUS (kolmas koda),

koosseisus: koja president A. Prechal (ettekandja), Euroopa Kohtu president K. Lenaerts kolmanda koja kohtuniku ülesannetes, kohtunikud N. Wahl, F. Biltgen ja L. S. Rossi,

kohtujurist: E. Tanchev,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

olles 24. septembri 2020. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

- 1 Saksamaa Liitvabariik palub oma apellatsioonkaebuses tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 8. mai 2018. aasta otsus *Esso Raffinage vs. ECHA* (T-283/15, edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus“, EU:T:2018:263), millega Üldkohus tühistas Euroopa Kemikaaliameti (ECHA) 1. aprilli 2015. aasta kirja, mille adressaat on ministère de l'Écologie, du Développement durable, des Transports et du Logement (keskkonna, säästva arengu, transpordi ja elamumajanduse ministeerium, Prantsusmaa) ja mille pealkiri on „Määruse (EÜ) nr 1907/2006 alusel toimiku hindamise otsuse põhjal koostatud mittevastavusteatis“ (edaspidi „vaidlusalune kiri“).

Õiguslik raamistik

- 2 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1907/2006, mis käsitleb kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist (REACH) ja millega asutatakse Euroopa Kemikaaliamet ning muudetakse direktiivi 1999/45/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 793/93, komisjoni määrus (EÜ) nr 1488/94 ning samuti nõukogu direktiiv 76/769/EMÜ ja komisjoni direktiivid 91/155/EMÜ, 93/67/EMÜ, 93/105/EÜ ja 2000/21/EÜ (ELT 2006, L 396, lk 1; parandus ELT 2007, L 136, lk 3) ning mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta määrusega (EÜ) nr 1272/2008 (ELT 2008, L 353, lk 1) (edaspidi „REACH-määrus“), põhjendustes 15, 18-20, 44, 47, 66, 121 ja 122 on öeldud järgmist:

„(15) Tuleb tagada käesoleva määruse tehniliste, teaduslike ja haldusaspektide tõhus juhtimine [Euroopa Liidu] tasandil. Seetõttu tuleks selle rolli täitmiseks luua keskasutus. Keskasutuse ressursivajaduste teostatavusuuring näitas, et sõltumatul keskasutusel oli teiste võimaluste ees mitmeid pikaajalisi eeliseid. Seetõttu tuleks asutada Euroopa Kemikaaliamet (edaspidi „[ECHA]“).

[...]

- (18) Vastutus ainetega seonduva riskijuhtimise eest peaks lasuma neid aineid tootval, importival, turule viival või kasutaval füüsilisel või juriidilisel isikul. [...]
- (19) Seega tuleks registreerimist käsitlevates sätetes nõuda, et tootjad ja importijad koondaksid andmeid nende poolt toodetavate või imporditavate ainete kohta, kasutaksid neid andmeid nimetatud ainetega seotud riskide hindamiseks ning töötaksid välja asjakohased riskijuhtimismeetmed ja soovitaksid neid. Nende kohustuste tegeliku täitmise ja ühtlasi läbipaistvuse tagamiseks tuleks nõuda neilt registreerimisel kogu nimetatud teavet sisaldava toimiku esitamist [ECHA-le]. [...]
- (20) Hindamissätetega tuleks ette näha registreerimise järelmeetmed, võimaldades kontrollida, kas registreerimine vastab käesoleva määruse nõuetele, ning vajaduse korral koguda lisateavet ainete omaduste kohta. Kui [ECHA] leiab koostöös liikmesriikidega, et on alust arvata, et aine kujutab ohtu inimeste tervisele või keskkonnale, peaks [ECHA] pärast aine lisamist ainete hindamist käsitlevasse [liidu] tegevuskavasse tagama liikmesriikide pädevatele asutustele toetudes aine hindamise.
- [...]
- (44) Ühtlustatud ja lihtsa süsteemi tagamiseks tuleks kõik registreerimistaotlused esitada [ECHA-le]. Ühtse lähenemise ja ressursside tõhusa kasutamise tagamiseks peaks [ECHA] kontrollima kõikide registreerimistaotluste terviklikkust ning võtma endale vastutuse registreerimistaotluste lõpliku tagasilükkamise eest.
- [...]
- (47) Vastavalt [nõukogu 24. novembri 1986. aasta] direktiivile 86/609/EMÜ [katseteks ja muudel teaduslikel eesmärkidel kasutatavate loomade kaitsega seotud liikmesriikide õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta (EÜT 1986, L 358, lk 1; ELT eriväljaanne 15/01, lk 292) on vaja asendada, vähendada või täiustada selgroogsete loomadega tehtavaid katseid. Käesoleva määruse rakendamine peaks põhinema alternatiivsete katsemeetodite kasutamisel igal võimalusel, kui need sobivad kemikaalidest tulenevate terviseriskide ja keskkonnohu hindamiseks. Loomade kasutamist tuleks vältida, kasutades komisjoni või rahvusvaheliste asutuste kinnitatud või komisjoni või [ECHA] poolt asjakohaseks ja käesoleva määruse alusel teabele esitatavatele nõuetele vastavaks tunnistatud alternatiivseid meetodeid. [...]
- [...]
- (66) Ühtlasi peaksid [ECHA-l] olema volitused nõuda tootjatelt, importijatelt või allkasutajatelt teostatud hindamiste alusel täiendava teabe esitamist ainete kohta, mis võivad põhjustada riski tervisele või keskkonnale, kaasa arvatud nende esinemise tõttu siseturul suurtes kogustes. Ainete tähtsuse järjekorda seadmiseks [ECHA] poolt koostöös liikmesriikidega välja töötatud kriteeriumide alusel tuleks luua [liidu] plaan ainete hindamiseks, milles sisalduvate ainete hindamise kohustus on liikmesriikide pädevatel asutustel. [...]
- [...]
- (121) Käesoleva määruse järgimise tagamiseks peaksid liikmesriigid kehtestama tõhusad seire- ja ohjemeetmed. Vajalikke inspekteerimisi tuleks planeerida ja läbi viia ning nende tulemustest tuleks aru anda.

(122) Liikmesriikide jõustamistegevuse läbipaistvuse, erapooletuse ja järjepidevuse tagamiseks on vaja, et liikmesriigid kehtestaksid asjakohase karistusraamistiku, mille eesmärgiks on kohaldada määruse mittetäitmise korral tõhusaid, proportsionaalseid ja hoiatavaid karistusi, kuna mittetäitmine võib põhjustada kahju inimeste tervisele ja keskkonnale.“

3 REACH-määruse artikli 1 „Eesmärk ja reguleerimisala“ lõikes 1 on sätestatud järgmist:

„Käesoleva määruse eesmärk on tagada inimeste tervise ja keskkonna kaitstuse kõrge tase, kaasa arvatud ohtlike ainete hindamise alternatiivsete meetodite edendamine, ning samuti ainete vaba ringlus siseturul, edendades samas konkurentsivõimet ja innovatsiooni.“

4 REACH-määruse II jaotis „Ainete registreerimine“ sisaldab muu hulgas selle artikleid 5, 6, 13, 20 ja 22.

5 Kõnealuse määruse artiklis 5 „Puuduvad andmed, puudub turg“ on sätestatud järgmist:

„Vastavalt artiklitele 6, 7, 21 ja 23 ei toodeta aineid ega segude või toodete koostises esinevaid aineid [liidus] ja neid ei viida turule, kui nad ei ole registreeritud vastavalt käesoleva jaotise asjakohastele sätetele, kui see on nõutav.“

6 Nimetatud määruse artikli 6 „Üldine kohustus registreerida aineid või segu koostises esinevaid aineid“ lõikes 1 on ette nähtud järgmist:

„Kui käesolevas määruses ei sätestata teisiti, esitab aine või segu koostisaine tootja või importija [ECHA-le] registreerimistaotluse, kui aine või ühe või mitme valmistise koostises oleva aine kogus on vähemalt üks tonn aastas.“

7 Sama määruse artikli 13 „Ainete olemuslikke omadusi käsitleva teabe kogumise üldised nõuded“ lõikes 1 on ette nähtud järgmist:

„Ainete olemuslikke omadusi käsitlevat teavet võib koguda muude vahendite kui katsete abil, tagades, et on täidetud XI lisas sätestatud tingimused. Kui võimalik, kogutakse eelkõige inimest mõjutava toksilisuse kohta käivat teavet teiste vahendite kui selgroogsete loomadega tehtavate katsetega, kasutades alternatiivseid meetodeid, näiteks *in vitro* meetodeid, või kvalitatiivsete või kvantitatiivsete struktuuraktiivsuse mudeleid või sarnase struktuuriga aineid käsitlevat teavet (grupeerimine või analoogmeetod (*read-across*)). [...]“.

8 Määruse artiklis 20 „[ECHA] kohustused“ on ette nähtud järgmist:

„1 [ECHA] annab registreerimisdokumentidele numbri [...]“

2. [ECHA] viib läbi registreerimisdokumentide terviklikkuse kontrolli, et teha kindlaks, kas on esitatud kõik nõutavad [...] üksikasjad [...]. Terviklikkuse kontroll ei hõlma esitatud andmete või põhjenduste kvaliteedi või vastavuse hindamist.

[...]

Kui registreerimisdokumendid ei ole terviklikud, teavitab [ECHA] registreerijat [...] sellest, missugust lisateavet on vaja esitada, et registreerimisdokumendid oleksid terviklikud, ning määrab selleks mõistliku tähtpäeva. Registreerija täiendab oma registreerimisdokumente ning esitab need [ECHA-le] määratud tähtpäevaks. [ECHA] teatab registreerijale lisateabe kättesaamise kuupäeva. Seejärel viib [ECHA] läbi uue terviklikkuse kontrolli, võttes arvesse esitatud lisateavet.

Kui registreerija ei täienda registreerimisdokumente määratud tähtpäevaks, lükkab [ECHA] registreerimisdokumendid tagasi. [...]

3. Kui registreerimisdokumendid on terviklikud, määrab [ECHA] asjaomasele ainele registreerimisnumbri [...].

[...]

5. [ECHA] poolt käesoleva artikli lõike 2 alusel vastu võetud otsused võib vastavalt artiklitele 91, 92 ja 93 edasi kaevata.

[...]“.

9 REACH-määruse artikli 22 „Registreerijate edasised kohustused“ lõigetes 2 ja 3 on sätestatud järgmist:

„2. Registreerija esitab [ECHA-le] registreerimisdokumentide ajakohastuse, mis sisaldab vastavalt artiklitele 40, 41 või 46 tehtud otsusega nõutud teavet [...]

3. [ECHA] kontrollib iga ajakohastatud registreerimise terviklikkust vastavalt artikli 20 lõike 2 esimesele ja teisele lõigule. [...]“.

10 REACH-määruse III jaotis „Andmete jagamine ja tarbetu katsetamise vältimine“ sisaldab artiklit 25 „Eesmärgid ja üldeeskirjad“, mille lõige 1 on sõnastatud järgmiselt:

„Selleks et vältida loomkatseid, tehakse käesoleva määruse kohaldamisel selgroogsete loomadega katseid ainult viimase abinõuna. [...]“.

11 REACH-määruse VI jaotis „Hindamine“ sisaldab nelja peatükki. Peatükid 1, 2 ja 4 „Toimiku hindamine“, „Aine hindamine“ ja „Ühissätted“ sisaldavad vastavalt selle määruse artikleid 40-43, 44-48 ja 50-54.

12 REACH-määruse artiklis 41 „Registreerimistaotluste vastavuse kontrollimine“ on sätestatud järgmist:

„1 [ECHA] võib läbi vaadata kõik registreerimistaotlused, et kontrollida järgmist:

a) kas artikli 10 kohaselt esitatud tehnilis(t)es toimiku(te)s sisalduv teave vastab artiklite 10, 12 ja 13 ning III lisa ja VI–X lisa nõuetele;

b) kas tehnilis(t)es toimiku(te)s esitatud teabele esitatavate standardsete nõuete kohandused ja nendega seotud põhjendused on kooskõlas niisuguseid kohandusi reguleerivate eeskirjadega, mis on sätestatud VII–X lisas, ning XI lisas sätestatud üldeeskirjadega;

[...]

3. 12 kuu jooksul pärast vastavuskontrolli alustamist võib [ECHA] lõike 1 kohaselt tehtud läbivaatamise alusel koostada otsuse eelnõu, mis nõuab registreerija(te)lt sellise teabe esitamist, mis on vajalik registreerimisdokumentide vastavusse viimiseks teabele esitatavate asjakohaste nõuetega; otsuse eelnõus sätestatakse ka piisavad tähtajad täiendava teabe esitamiseks. Selline otsus võetakse vastu artiklites 50 ja 51 sätestatud korras.

4. Registreerija esitab [ECHA-le] nõutava teabe määratud tähtpäevaks.

5. Tagamaks, et registreerimistoimikud on määruse[sätetega] vastavuses, valib [ECHA] toimikute vastavuse kontrollimiseks välja teatud arvu toimikuid, mis moodustavad vähemalt 5% kõigist [ECHA-le] iga koguste vahemiku kohta saadetud toimikutest. [...]“.

- 13 Selle määruse artiklis 42 „Esitatud teabe kontrollimine ja toimiku hindamise järelmeetmed“ on sätestatud järgmist:

„1 [ECHA] vaatab läbi artikli 40 või 41 alusel tehtud otsuse tulemusena esitatud teabe ja koostab vajaduse korral asjakohase otsuse vastavalt nendele artiklitele.

2. Pärast toimiku hindamise lõpetamist teavitab [ECHA] komisjoni ja liikmesriikide pädevaid asutusi hindamisel saadud teabest ja tehtud järeldustest. [...]“.

- 14 Nimetatud määruse artikkel 45 „Pädev asutus“ on sõnastatud järgmiselt:

„1 [ECHA] vastutab ainete hindamise protsessi koordineerimise eest ja tagab [liidu] hindamisplaani kuuluvate ainete hindamise. Selles tegevuses toetub [ECHA] liikmesriikide pädevate asutuste tegevusele. Aine hindamist läbi viies võivad pädevad asutused määrata muu asutuse, kes tegutseb nende nimel.

2. Liikmesriik võib [liidu] hindamisplaani kavandist valida aine(d), eesmärgiga saada pädevaks asutuseks [...].

3. Kui kaks või enam liikmesriiki on väljendanud huvi ühe ja sama aine hindamise vastu ning nad ei suuda kokku leppida selles, kes neist peaks saama pädevaks asutuseks, määratakse [...] pädev asutus kindlaks vastavalt järgmisele korrale.

[...]

4. Vastavalt lõigetele 2 ja 3 kindlaks määratud pädev asutus hindab talle määratud aineid vastavalt käesolevale peatükile.

[...]“.

- 15 Sama määruse artikli 50 „Registreerijate ja allkasutajate õigused“ lõige 1 on sõnastatud järgmiselt:

„[ECHA] teeb artiklite 40, 41 või 46 alusel koostatud otsuse eelnõu asjaomas(t)ele registreerija(te)le või allkasutaja(te)le teatavaks, teavitades neid nende õigusest esitada omapoolseid märkusi 30 päeva jooksul alates otsuse eelnõu kättesaamisest. Kui asjaomane registreerija või allkasutaja või asjaomased registreerijad või allkasutajad soovivad märkusi esitada, esitavad nad need [ECHA-le]. [ECHA] omakorda teatab pädevale asutusele viivitamata märkuste esitamisest. Pädev asutus (artikli 46 kohaselt tehtud otsuste puhul) ja [ECHA] (artiklite 40 ja 41 kohaselt tehtud otsuste puhul) võtab arvesse kõiki esitatud märkusi ja võib otsuse eelnõu vastavalt muuta.“

- 16 REACH-määruse artiklis 51 „Otsuste vastuvõtmine toimiku hindamisel“ on sätestatud järgmist:

„1 [ECHA] teeb artiklile 40 või 41 vastava otsuse eelnõu liikmesriikide pädevatele asutustele teatavaks koos registreerija märkustega.

2. 30 päeva jooksul alates otsuse edastamisest võivad liikmesriigid esitada [ECHA-le] ettepanekuid otsuse eelnõu muutmiseks.

3. Kui [ECHA-le] muudatusettepanekuid ei esitata, võtab [ECHA] otsuse vastu lõike 1 kohaselt teatavaks tehtud kujul.

4. Kui [ECHA-le] esitatakse muudatusettepanekuid, võib [ECHA] otsuse eelnõud muuta. [ECHA] suunab otsuse eelnõu koos esitatud muudatusettepanekutega liikmesriikide komiteele 15 päeva jooksul alates lõikes 2 osutatud 30 päeva möödumisest.

[...]

6. Kui liikmesriikide komitee jõuab 60 päeva jooksul alates suunamisest otsuse eelnõu suhtes ühehäälele kokkuleppele, võtab [ECHA] otsuse vastavalt vastu.

7. Kui liikmesriikide komitee ei jõua ühehäälele kokkuleppele, koostab komisjon otsuse eelnõu [...].

8. Käesoleva artikli lõigete 3 ja 6 alusel tehtud [ECHA] otsused võib vastavalt artiklitele 91, 92 ja 93 edasi kaevata.“

17 REACH-määruse X jaotis „Amet“ sisaldab muu hulgas selle artikleid 75 ja 77.

18 Selle määruse artikli 75 „Asutamine ja tegevuse läbivaatamine“ esimeses lõigus on öeldud, et ECHA asutatakse „[nimetatud] määruse tehniliste, teaduslike ja haldusalaste aspektide juhtimiseks ja mõnedel juhtudel ka nende rakendamiseks ning nimetatud aspektidega seotud järjepidevuse tagamiseks [liidu] tasandil“.

19 Sama määruse artikli 77 lõikes 1 on ette nähtud, et ECHA annab liikmesriikidele ja liidu institutsioonidele „parimat võimalikku teaduslikku ja tehnilist nõu niisugustes kemikaalidega seotud küsimustes, mis kuuluvad tema töövaldkonda“.

20 REACH-määruse artiklis 89 sätestatakse ECHA apellatsiooninõukogu moodustamine, artiklis 91 on ette nähtud, et sellele nõukogule võib esitada kaebuse ECHA teatavat liiki otsuste peale, ning artiklis 94 on sätestatud, et Üldkohtule võib esitada kaebuse apellatsiooninõukogu otsuse või ECHA otsuse peale, kui puudub apellatsiooninõukogule kaebuse esitamise õigus.

21 REACH-määruse XIV jaotis „Järelevalve“ sisaldab muu hulgas artikleid 125 ja 126.

22 Selle määruse artikli 125 „Liikmesriikide ülesanded“ kohaselt kasutavad „liikmesriigid ametlike kontrollide süsteemi ning muid asjaoludele vastavaid tegevusi“.

23 REACH-määruse artikli 126 „Karistused määruse mittetäitmise korral“ kahes esimeses lauses on sätestatud järgmist:

„Liikmesriigid kehtestavad karistusi käsitlevad sätted, mida kohaldatakse käesoleva määruse sätete rikkumise korral, ning võtavad kõik vajalikud meetmed nende rakendamise tagamiseks. Ettenähtud karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.“

Vaidluse taust

24 Vaidluse tausta, mida on kirjeldatud vaidlustatud kohtuotsuse punktides 1–19, saab kokku võtta järgmiselt.

25 Esso Raffinage (edaspidi „Esso“) esitas Üldkohtu poolt täpsustamata kuupäeval ECHA-le registreerimistaotluse tema toodetava kemikaali (edaspidi „kõnealune kemikaal“) kohta. Registreerimine tunnistati hiljem REACH-määruse artikli 20 lõike 3 alusel lõplikuks.

26 ECHA alustas 9. juulil 2010 REACH-määruse artikli 41 lõike 1 alusel sellele registreerimisele vastava toimiku hindamist, et kontrollida selles sisalduva teabe vastavust määruses kehtestatud nõuetele.

- 27 ECHA võttis 6. novembril 2012 REACH-määruse artiklites 50 ja 51 ette nähtud korras vastu määruse artikli 41 lõikel 3 põhineva otsuse (edaspidi „6. novembri 2012. aasta otsus“), milles ta tuvastas, et osa selles toimikus sisalduvast teabest ei vasta eeskirjadele või nõuetele, ning palus Essol edastada talle ühe aasta jooksul selle olukorra parandamiseks vajalik teave. Nõutud teave hõlmas muu hulgas „[kõnealuse kemikaali] arengutoksilisuse uuringut jäneistel (suukaudne)“.
- 28 Esso edastas 6. novembril 2013 ECHA-le tema nõutud toksilisuse uuringu asemel dokumente, mis sisaldasid andmeid, mille väljatöötamiseks ja kogumiseks ei olnud vaja teha loomkatseid. See äriühing selgitas, et selliselt esitatud andmed kujutavad endast sellele uuringule alternatiivset teavet.
- 29 ECHA saatis 1. aprillil 2015 vaidlusaluse kirja Prantsusmaa keskkonna, säästva arengu, transpordi ja elamumajanduse ministeeriumile ning sellele oli lisatud dokument „Mittevastavusteatis lisa pärast toimiku hindamise otsust vastavalt [REACH-]määrusele“.
- 30 See kiri on sõnastatud järgmiselt:

„[ECHA] teostas [REACH-]määruse artikli 41 lõike 3 alusel [kõnealuse aine] toimiku vastavuskontrolli. [ECHA] tegi REACH-määruse artiklites 50 ja 51 ette nähtud menetluse kohaselt [6. novembri 2012. aasta otsuse], mis on lisatud käesolevale kirjale.

Selle otsusega määrati [Esso-le] tähtaeg, 6. november 2013, mille jooksul tuli toimiku ajakohastamise teel esitada ECHA-le selles otsuses nõutud teave. Toimiku ajakohastatud versioon edastati 6. novembril 2013 [...].

ECHA hindas ajakohastatud toimikusse kantud teavet. ECHA jõudis järeldusele, et ajakohastatud registreerimistoimik ei sisalda kogu teavet, mida ECHA otsuses nõuti. Selle järelduse tegemise aluseks olnud põhjenduste täpne analüüs on toodud käesoleva kirja lisas. [...]

Sellest lähtuvalt järeldab ECHA:

1. [Esso] ei ole täitnud [6. novembri 2012. aasta otsusest] tulenevaid kohustusi;
2. Registreerimistoimik ei vasta REACH-määruse artiklile 5;
3. [Esso] rikub REACH-määruse artikli 41 lõiget 4.

ECHA otsuse ja REACH-määruse rikkumise korral võivad liikmesriikide asutused võtta täitmise tagamise meetmeid vastavalt REACH-määruse artiklile 126.

Seetõttu kohustame teid võtma oma pädevuse raames meetmeid, et tagada ECHA otsuse rakendamine.

[...]

ECHA jääb ootama teiepoolset tagasisidet selle mittevastavusega seoses võetud riigisiseste meetmete kohta.“

- 31 Selle kirja lisas täpsustas ECHA, et teda ei veennud Esso argument, et tema 6. novembril 2013 esitatud tõendid kujutavad endast 6. novembri 2012. aasta otsuses taotletud toksilisuse uuringu jaoks rahuldavat alternatiivset teavet.

Hagi Üldkohtus ja vaidlustatud kohtuotsus

- 32 Üldkohtu kantseleisse 29. mail 2015 saabunud hagiavalduses nõudis Esso vaidlusaluse kirja tühistamist.

- 33 Üldkohtu kantseleisse vastavalt 5. ja 24. novembril 2015 saabunud avaldustega palusid esiteks Saksamaa Liitvabariik ja Madalmaade Kuningriik ning teiseks Prantsuse Vabariik luba astuda menetlusse ECHA nõuete toetuseks; Üldkohtu viienda koja president rahuldab need taotlused 7. juuni 2016. aasta määrustega.
- 34 Üldkohus tühistas vaidlustatud kohtuotsusega vaidlusaluse kirja.
- 35 Esimesena leidis Üldkohus selle kohtuotsuse punktides 33-37, et vaidlusalust kirja ei saa käsitada otsusena, mida saab vaidlustada REACH-määruse artikli 89 alusel moodustatud apellatsioonikojas. Nimetatud kohus järeltas sellest, et ta on vastavalt selle määruse artikli 94 lõikele 1 pädev lahendama esimeses astmes Esso esitatud tühistamishagi.
- 36 Teisena leidis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 49-83, et vaidlusalune kiri on akt, mille peale saab esitada hagi ELTL artikli 263 esimese lõigu tähenduses, kuna selle sisu analüüs, võttes arvesse kohaldatavaid sätteid ja nendega ECHA-le antud volitusi, näitab, et selle kirja eesmärk oli tekitada siduvaid õiguslikke tagajärgi esiteks andes lõpliku hinnangu Esso registreerimistoimikule, täpsemalt Esso poolt vastuseks 6. novembri 2012. aasta otsusele edastatud teabele, teiseks tuvastades, et osa sellest teabest ei ole vastavuses REACH-määruses kehtestatud nõuetega ja et Esso on sellest tulenevalt rikkunud teatavaid selles määruses kehtestatud kohustusi, ning kolmandaks, paludes Prantsuse pädevatel asutustel võtta meetmed, mida see olukord nõuab.
- 37 Kolmandana leidis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 86-97, et Essol on õigus nõuda vaidlusaluse kirja tühistamist niivõrd, kuivõrd see puudutab teda otseselt ja isiklikult ELTL artikli 263 neljanda lõigu esimese lauseosa tähenduses.
- 38 Neljandana ja viimasena analüüsis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 101–117 Esso tühistamishagi põhjendamiseks esitatud kaheksast väitest esimest, mille kohaselt esitati vaidlusalune kiri *ultra vires* või eirati selle vastuvõtmisel kohaldatavaid REACH-määruse sätteid. Leides pärast läbivaatamist, et see väide on põhjendatud, kuna ECHA teostas oma pädevust ilma, et ta oleks järginud REACH-määruse artiklites 41 ja 42 ette nähtud korda, järeltas see kohus sellest, et vaidlusalune kiri tuleb tühistada, ilma et oleks vaja analüüsida teisi väiteid, mille Esso oma tühistamishagi põhjendamiseks esitas.

Menetlus Euroopa Kohtus ja poolte nõuded

Menetlus Euroopa Kohtus

- 39 European Coalition to End Animal Experiments (edaspidi „ECEAE“) esitas Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 40 teise lõigu alusel 13. detsembril 2018 Euroopa Kohtu kantseleisse saabunud avalduse Esso nõuete toetuseks menetlusse astumiseks.
- 40 Higher Olefins and Poly Alpha Olefins REACH Consortium (edaspidi „HOPA REACH“) ja Higher Olefins & Poly Alpha Olefins vzw (edaspidi „HOPA“) esitasid samuti samal alusel 17. detsembril 2018 Euroopa Kohtu kantseleisse saabunud avalduse Esso nõuete toetuseks menetlusse astumiseks.
- 41 Euroopa Kohtu president andis 12. märtsi 2019. aasta määrusega ECEAE-le, HOPA-le ja HOPA REACH-ile loa astuda menetlusse.
- 42 Euroopa Kohus teatas 28. veebruari 2020. aasta kirjas pooltele, et ta kavatseb korraldada kohtuistungil suuliste seisukohtade ärakuulamiseks, ning palus neil selle käigus vastata teatavatele küsimustele.

- 43 Euroopa Kohus palus 3. aprilli 2020. aasta kirjas pooltel teatada, kas nad soovivad tervisekriisi arvestades loobuda kohtuistungi korraldamisest.
- 44 Euroopa Kohus teatas 23. aprilli 2020. aasta kirjas pooltele, et kuna nad teatasid talle, et nad soovivad tervisekriisi arvestades loobuda kohtuistungi korraldamisest, siis see tühistatakse. Samuti palus ta pooltel vastata kirjalikult küsimustele, mis esitati neile seda suuliste seisukohtade ärakuulamiseks mõeldud kohtuistungit silmas pidades; see palve täideti selleks määratud tähtaja jooksul.

Poolte nõuded

- 45 Saksamaa Liitvabariik, keda toetavad Prantsuse Vabariik ja Madalmaade Kuningriik, palub apellatsioonkaebuses Euroopa Kohtul:
- tühistada vaidlustatud kohtuotsus;
  - teha vaidluses lõplik kohtuotsus, jättes hagi rahuldamata, ja
  - mõista nii esimese kohtuastme kui ka apellatsioonimenetlusega seotud kohtukulud välja Essolt.
- 46 Esso, keda toetavad ECEAE, HOPA ja HOPA REACH, ning ECHA paluvad Euroopa Kohtul jätta apellatsioonkaebus rahuldamata ja mõista vastavad kohtukulud välja Saksamaa Liitvabariigilt.

Apellatsioonkaebus

- 47 Saksamaa Liitvabariik, keda toetavad Madalmaade Kuningriik ja Prantsuse Vabariik, esitab oma nõuete toetuseks kaks väidet, millega seatakse vastavalt kahtluse alla Üldkohtu hinnang Esso esitatud tühistamishagi vastuvõetavusele ja põhjendatusele.

Esimene väide

Poolte argumendid

- 48 Saksamaa Liitvabariik, keda toetavad Prantsuse Vabariik ja Madalmaade Kuningriik, väidab, et Üldkohus on toime pannud kolm õigusnormide rikkumist, kui ta tunnistas Esso tühistamishagi vastuvõetavaks.
- 49 Esiteks ei ole vaidlusalune kiri vastupidi sellele, mida Üldkohus leidis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 72, akt, mille peale saab esitada tühistamishagi. Selle etteheite raames märgib Saksamaa Liitvabariik kõigepealt, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta ei võtnud selle kohtuotsuse punktides 74, 75 ja 80 piisavalt arvesse asjaolu, et ECHA-l ei olnud kavatsust tekitada sellele kirjale siduvaid õiguslikke tagajärgi. Seejärel väidab ta, et kõnealuse kirja pealkiri ja sõnastus, mida on analüüsitud nimetatud kohtuotsuse punktides 64-71, annavad tunnistust sellest, et kiri ei ole Esso ja pädevate Prantsuse asutuste jaoks õiguslikult siduv, mistõttu tegi Üldkohus faktide õiguslikul kvalifitseerimisel vea, kui ta leidis vastupidist. Lõpuks leiab ta, et Üldkohus on igal juhul tõlgendanud sama kohtuotsuse punktides 53–63 REACH-määruse asjakohaseid õigusnorme väärtalt ja et nende analüüsi tulemusel oleks see kohus pidanud jõudma järeldusele, et vaidlusalune kiri ei saa sõltumata selle sõnastusest tekitada siduvaid õiguslikke tagajärgi.
- 50 Viimasega seoses väidab Saksamaa Liitvabariik sisuliselt, et vaidlusalust kirja tuleb mõista kui arvamust Prantsuse pädevatele asutustele, milles ECHA piirdus mitteametliku hinnangu andmisega Esso esitatud teabele, mitte aga REACH-määruse artiklil 42 põhineva aktina, mis on nende asutuste ja Esso jaoks

õiguslikult siduv, nagu leidis Üldkohus. Nimelt ei volita see artikkel ECHA-d läbi viima hindamist, millel oleksid siduvad õiguslikud tagajärjed asjaomastele ettevõtjatele ja pädevatele liikmesriigi asutustele. Vastupidi, üksnes viimati nimetatute ülesanne on ECHA poolt konkreetsel juhul antud hinnangut silmas pidades kindlaks teha, kas nad kavatsevad võtta asjaomaste ettevõtjate suhtes kohaldatavaid meetmeid ning millised on need meetmed vastavalt nimetatud määruse artiklitele 125 ja 126.

- 51 Teiseks leiab Saksamaa Liitvabariik vastupidi sellele, mida Üldkohus leidis vaidlustatud kohtuotsuse punktides 81 ja 82, et Essol ei olnud põhjendatud huvi vaidlusaluse kirja vaidlustamiseks, kuna selle kirjaga ei kehtestatud tema suhtes mingit uut õiguslikku kohustust võrreldes nendega, mis tulenesid juba 6. novembri 2012. aasta otsusest. Nimelt oli Esso selle otsuse kohaselt kohustatud saatma ECHA-le teatava tähtaja jooksul kogu teabe, mis oli mõeldud tema registreerimistoimiku vastavusse viimiseks REACH-määruse nõuetega. Lisaks toob selle kohustuse täitmata jätmine iseenesest kaasa selle määruse sätete rikkumise, luues Esso jaoks võimaluse, et Prantsuse pädevad asutused võtavad sobivaid meetmeid. Järelikult ei muutnud mittevastavusteatis ja vaidlusaluses kirjas rikkumiste tuvastamine, sõltumata sellest, et need ei olnud pädevatele Prantsuse asutustele siduvad, kuidagi Esso õiguslikku olukorda, nagu see tulenes juba 6. novembri 2012. aasta otsusest.
- 52 Kolmandaks ja viimaseks märgib Saksamaa Liitvabariik vastupidi sellele, mida Üldkohus leidis vaidlustatud kohtuotsuse punktides 91-94, et juhul kui vaidlusalune kiri tuleb kvalifitseerida vaidlustatavaks aktiks, mille suhtes Essol oleks olnud põhjendatud huvi, ei olnud Essol siiski õigust nõuda selle kirja tühistamist, kuna see kiri ei puuduta teda otseselt ELTL artikli 263 neljanda lõigu esimese lauseosa tähenduses. Nimelt juhul, kui ECHA otsustab nõuda ettevõtjalt teavet REACH-määruse artikli 41 lõike 3 alusel ja tuvastab seejärel, et edastatud teave ei vasta selles määruses ette nähtud nõuetele, on üksnes pädevate liikmesriigi asutuste ning seega käesoleval juhul Prantsuse asutuste ülesanne teha sellest järeldused vastavalt nimetatud määruse artiklitele 125 ja 126.
- 53 Oma vastustes Euroopa Kohtu küsimustele lisab Saksamaa Liitvabariik eelkõige, et niisuguse meetme, nagu vaidlusalune kiri, vastuvõtmiseks ei ole vaja konkreetset õiguslikku alust, kuna see meede on osa nõustamise ülesandest, mille REACH-määruse artikli 77 lõige 1 ECHA-le annab.
- 54 Esso, keda toetavad ECEAE, HOPA ja HOPA REACH, vaidleb esiteks vastu sellele, et Üldkohtu hinnang, mille kohaselt vaidlusaluse kirja eesmärk on tekitada siduvaid õiguslikke tagajärgi, rikub õigusnormi.
- 55 Teiseks väidab Esso, et Üldkohus leidis õigesti, et need siduvad õiguslikud tagajärjed lähevad kaugemale 6. novembri 2012. aasta otsusega tekitatud tagajärgedest.
- 56 Kolmandaks ja viimaseks eitab Esso, et on rikutud õigusnormi seoses tema õigusega esitada hagi, väites sisuliselt, et vaidlusalune kiri mõjutab otseselt tema õiguslikku olukorda, kuna selles sisalduv rikkumise tuvastamine kehtib ka pädevate Prantsuse asutuste jaoks.
- 57 ECHA palub lükata ka see väide tagasi.
- 58 Esiteks tugines Üldkohus vaidlusaluse kirjaga tekitatud siduvate õiguslike tagajärgede olemasolu iseloomustades kohaldatava õigusliku raamistiku ja ECHA pädevuse õigele analüüsile.
- 59 Teiseks ei teinud Üldkohus viga ka faktiliste asjaolude õigusliku kvalifitseerimise meetodi või õigusliku kvalifitseerimise osas, kui ta leidis selle kirja sisu arvestades, et kiri puudutas Essot otseselt.
- 60 Kolmandaks ja viimaseks on Üldkohtu analüüs kooskõlas REACH-määruse eesmärkidega.

Euroopa Kohtu hinnang

- 61 Nagu nähtub käesoleva kohtuotsuse punktides 48–52, väidab Saksamaa Liitvabariik sisuliselt, et Üldkohus rikkus õigusnorme, kui ta leidis esiteks vaidlustatud kohtuotsuse punktides 49–80, et vaidlusalune kiri on akt, mille peale saab esitada tühistamishagi, teiseks selle kohtuotsuse punktides 81 ja 82, et see kiri kujutas endast akti, mille vaidlustamise suhtes oli Essol põhjendatud huvi, ja kolmandaks kohtuotsuse punktides 91–94, et Esso oli nimetatud kirjast otseselt puudutatud.
- 62 Neid kolme etteheidet tuleb analüüsida üksteise järel.

– Vaidlustatava akti olemasolu

- 63 Euroopa Kohtu väljakujunenud kohtupraktikast tuleneb, et ELTL artikli 263 esimese lõigu alusel saab esitada tühistamishagi kõigi liidu institutsioonide, organite või asutuste vastuvõetud sätete või meetmete peale, mille eesmärk on sõltumata nende vormist tekitada siduvaid õiguslikke tagajärgi, mis puudutavad füüsilise või juriidilise isiku huve, muutes selgelt tema õiguslikku seisundit (11. novembri 1981. aasta kohtuotsus *IBM vs. komisjon*, 60/81, EU:C:1981:264, punkt 9; 12. septembri 2006. aasta kohtuotsus *Reynolds Tobacco jt vs. komisjon*, C-131/03 P, EU:C:2006:541, punkt 54, ja 31. jaanuari 2019. aasta kohtuotsus *International Management Group vs. komisjon*, C-183/17 P ja C-184/17 P, EU:C:2019:78, punkt 51).
- 64 Lisaks tuleb selleks, et konkreetsel juhul kindlaks teha, kas vaidlustatud akti eesmärk on tekitada siduvaid õiguslikke tagajärgi, lähtuda selle sisust ja hinnata selle tagajärgi objektiivsete kriteeriumide alusel nagu akti sisu, võttes vajaduse korral arvesse akti vastuvõtmise konteksti ning akti vastu võtnud liidu institutsiooni, organi või asutuse pädevust (13. veebruari 2014. aasta kohtuotsus *Ungari vs. komisjon*, C-31/13 P, EU:C:2014:70, punkt 55, ja 9. juuli 2020. aasta kohtuotsus *Tšehhi Vabariik vs. komisjon*, C-575/18 P, EU:C:2020:530, punkt 47). Neid volitusi ei tule mõista mitte abstraktselt, vaid selliste asjaoludena, mis võivad selgitada nimetatud akti sisu konkreetset analüüsi, mis on keskse tähtsusega ja möödapääsmatu (vt selle kohta 25. oktoobri 2017. aasta kohtuotsus *Rumeenia vs. komisjon*, C-599/15 P, EU:C:2017:801, punktid 49, 51–52 ja 55).
- 65 Lõpuks tuleneb Euroopa Kohtu väljakujunenud kohtupraktikast, et arvesse võib võtta ka subjektiivset kriteeriumi, mis käsitleb tahet, mis viis vaidlustatud akti vastu võtnud institutsiooni, organi või asutuse selle vastuvõtmiseni (vt selle kohta 17. juuli 2008. aasta kohtuotsus *Athinaïki Techniki vs. komisjon*, C-521/06 P, EU:C:2008:422, punkt 42, ja 26. jaanuari 2010. aasta kohtuotsus *Internationaler Hilfsfonds vs. komisjon*, C-362/08 P, EU:C:2010:40, punkt 52), ning eelmisest punktist tuleneb, et sellel subjektiivsel kriteeriumil saab olla üksnes täiendav roll võrreldes nimetatud punktis nimetatud objektiivsete kriteeriumidega ning järelikult ei saa sellele omistada suuremat tähtsust kui need kriteeriumid ega seada kahtluse alla vaidlustatud akti mõju, mis sellest tuleneb.
- 66 Käesoleval juhul tuleb käesoleva kohtuotsuse punktis 49 korratud Saksamaa Liitvabariigi argumente arvestades esiteks tõdeda, et vaidlustatud kohtuotsuse punktides 74, 75 ja 80 tuleneb, et Üldkohus võttis arvesse ECHA tahet vaidlusaluse kirja vastuvõtmisel, omistades sellele subjektiivsele kriteeriumile vähem tähtsust kui objektiivsetele kriteeriumidele, mis on seotud selle kirja sisuga ja REACH-määruse asjakohaste sätetega ECHA-le antud pädevusega, mida see kohus enne analüüsis.
- 67 Seda subjektiivsete ja objektiivsete kriteeriumide analüüsi ei saa pidada õigusnormi rikkumiseks, arvestades käesoleva kohtuotsuse punktis 65 viidatud kohtupraktikat.
- 68 Teiseks leidis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 64–71, et vaidlusalust kirja tuleb selle sisu tõttu käsitada aktina, mille eesmärk on tekitada Esso suhtes siduvaid õiguslikke tagajärgi. Täpsemalt leidis ta sisuliselt, et see kiri muutis selgelt Esso õiguslikku olukorda, kuna see sisaldas kõigepealt lõplikku hinnangut Esso registreerimistoimikule ja selle täiendamiseks ECHA-le edastatud teabe

lõplikku kontrolli, seejärel kinnitust, et osa sellest teabest ei vasta REACH-määruse eeskirjadele või nõuetele, ning lõpuks mitut järeldust, et Esso on selle määruse sätteid rikkunud. Lisaks märkis Üldkohus, et selles kirjas paluti pädevatel Prantsuse asutustel võtta sellises olukorras vajalikud meetmed.

- 69 Arvestades vaidlusaluse kirja ja sellele lisatud dokumendi sõnastust, nagu on viidatud käesoleva kohtuotsuse punktides 29-31, ei saa neid Üldkohtu hinnanguid kirja sisu kohta pidada asjaolude õiguslikul kvalifitseerimisel vääraks. Sellest sõnastusest ilmneb nimelt, et kõnealuse kirja eesmärk ei olnud mitte ainult tekitada siduvaid õiguslikke tagajärgi, mis võivad Üldkohtu poolt õigesti välja toodud põhjustel muuta Esso õiguslikku olukorda märkimisväärselt, vaid ka siduvaid õiguslikke tagajärgi pädevatele Prantsuse asutustele, paludes neil võtta meetmed, mida see õiguslik olukord nõuab.
- 70 Kolmandaks ja viimaseks väidab Saksamaa Liitvabariik sisuliselt, et olenemata hinnangust, mis võib tuleneda vaidlusaluse kirja sisu eraldi arvesse võtmisest, tuleb seda kirja ECHA pädevust selles valdkonnas käsitlevaid REACH-määruse sätteid arvesse võttes tegelikult mõista kui arvamust, mis on adresseeritud pädevatele Prantsuse asutustele ja millel ei ole sellisena mitte mingeid kohustuslikke õiguslikke tagajärgi.
- 71 Sellega seoses leidis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 72, et vaidlusalune kiri vastab oma sisu poolest, nagu see on kokku võetud käesoleva kohtuotsuse punktis 68, otsusele, mille ECHA peab koostama ja tegema REACH-määruse artikli 42 lõike 1 alusel sellise hindamise raames, mis viiakse läbi selle määruse artikli 41 alusel.
- 72 Nagu on märgitud vaidlustatud kohtuotsuse punktides 54-58 ja 60-61, leidis Üldkohus sisuliselt, et neid kahte sätet tuleb tõlgendada nende konteksti arvestades nii, et liidu seadusandja on ECHA-le andnud ainupädevuse hinnata registreerimistoimikuid, mille sellele ametile esitamise kohustus on REACH-määruse artiklis 6 kehtestatud nende kemikaalide tootjatele ja importijatele, mille kogus on vähemalt üks tonn aastas. Lisaks leidis Üldkohus, et selle pädevuse teostamisel ei ole ECHA-l mitte ainult pädevus kontrollida registreerijate esitatud teabe vastavust REACH-määruse eeskirjadele või nõuetele, vaid ka õigus teha sellest hindamisest ja kontrollimisest õiguslikult siduvaid järeldusi. Lõpuks märkis Üldkohus, et sellised õiguslikult siduvad tagajärjed võivad seisneda esiteks teatistes registreerija esitatud teabe täieliku või osalise mittevastavuse kohta, teiseks selle tuvastamises, et ta on rikkunud REACH-määruse eeskirju või nõudeid selles valdkonnas, ning kolmandaks pädevatele liikmesriigi asutustele tehtud üleskutses võtta meetmed, mida see olukord nõuab.
- 73 Üldkohus märkis seoses sellega vaidlustatud kohtuotsuse punktides 59 ja 61, et need sätted ei anna liikmesriikidele mingit pädevust registreerimistoimikute vastavuse hindamiseks, kuna neil on REACH-määruse artiklite 125 ja 126 alusel üksnes õigus teostada kontrolle ja määrata karistusi, et tagada ECHA poolt enne koostatud mittevastavuse teatiste järgimine ning määruse sätete tuvastatud rikkumise kõrvaldamine.
- 74 Selles osas tuleneb REACH-määruse artikli 41 lõikest 1, et ECHA on pädev hindama kemikaalide registreerimise toimikuid, mille peavad talle esitama nende ainete tootjad või importijad, nagu Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 53 ja 54 õigesti märkis.
- 75 Eelkõige, nagu nähtub selle sätte punktidest a ja b, on sellise hindamise eesmärk eelkõige teada saada, kas registreerimistoimikutes sisalduv teave on kooskõlas selle määruse eeskirjade või nõuetega, ning kui registreerija esitas ette nähtud teabega võrreldes alternatiivset teavet, mida nimetatakse „kohandusteks“, siis kas see teave vastab neid reguleerivatele eeskirjadele.

- 76 Juhul kui ECHA asub nimetatud hindamise tulemusel seisukohale, et registreerimistoimikus sisalduv teatud teave ei vasta REACH-määruse eeskirjadele või nõuetele, on tal õigus võtta selle määruse artikli 41 lõike 3 alusel vastu otsus, millega registreerijal palutakse esitada talle selleks määratud tähtaja jooksul kindel teave, et viia registreerimistoimik nendega vastavusse, nagu on õigesti märgitud vaidlustatud kohtuotsuse punktides 55 ja 56.
- 77 Edasise menetluse kohta näeb REACH-määruse artikli 42 lõige 1 ette, et ECHA vaatab läbi kogu teabe, mille registreerija on esitanud pärast sellist otsust, ning valmistab vajaduse korral ette asjakohased otsused, nagu Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 57 märkis.
- 78 Viimati nimetatud sätte selgest sõnastusest tuleneb, et ECHA-l ei ole mitte ainult õigus, vaid ka kohustus vaadata läbi kogu teave, mille registreerija on esitanud pärast REACH-määruse artikli 41 lõike 3 alusel tehtud otsust.
- 79 Samuti tuleneb selle määruse artikli 42 lõikest 1, et pärast sellist läbivaatamist on ECHA-l õigus „vajaduse korral [koostada] asjakoha[n]e otsu[s] vastavalt [nimetatud määruse] artiklitele [40 ja 41]“.
- 80 Ei REACH-määruse artikli 42 lõikes 1 ega selles sättes viidatud artiklites ei ole aga sõnaselgelt täpsustatud, mida tuleb mõista „asjakohase otsuse“ all.
- 81 Järelikult ei tule vastavalt Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikale kõnealust sätet tõlgendades arvestada mitte üksnes sätte sõnastust, vaid ka konteksti ning selle õigusaktiga taotletavaid eesmärgi, mille osaks sätte on (7. juuni 2005. aasta kohtuotsus VEMW jt, C-17/03, EU:C:2005:362, punkt 41, ning 4. veebruari 2016. aasta kohtuotsus C & J Clark International ja Puma, C-659/13 ja C-34/14, EU:C:2016:74, punkt 124), mida selgitavad vajaduse korral selle ettevalmistavad materjalid (vt analoogia alusel 19. detsembri 2019. aasta kohtuotsus Nederlands Uitgeversverbond ja Groep Algemene Uitgevers, C-263/18, EU:C:2019:1111, punkt 56, ning 11. märtsi 2020. aasta kohtuotsus Baltic Cable, C-454/18, EU:C:2020:189, punkt 48).
- 82 Sellega seoses tuleb kõigepealt märkida, et REACH-määruse artikli 42 lõikes 1 kasutatud väljendist „asjakohane otsus“ nähtub, et liidu seadusandja on andnud ECHA-le pädevuse määrata pärast seda, kui on läbi vaadatud teave, mille on esitanud registreerija, kellele on teatavaks tehtud selle määruse artikli 41 lõike 3 alusel tehtud otsus, sellise läbivaatamise õiguslikud siduvad tagajärjed, kui see osutub asjakohaseks.
- 83 Kui selline akt on tehtud pärast otsust, milles nõutakse, et registreerija viiks oma registreerimistoimikus sisalduva teabe vastavusse REACH-määruse eeskirjade või nõuetega, nagu on märgitud käesoleva kohtuotsuse punktis 76, on selle akti eesmärk teha esiteks otsus selle kohta, kas edastatud teave vastab kõnealustele eeskirjadele või nõuetele, ning sellest tulenevalt, kas registreerija on vastavaid kohustusi täitnud. Nagu Üldkohus leidis, ei piirdu need kohustused kohustusega järgida kõnealust teavet nõudvat otsust, vaid sisaldavad lõpuks ka selliste kemikaalide, mille kogus on vähemalt üks tonn aastas, tootjate ja importijate kohustust vastavalt selle määruse artiklile 5 ja artikli 6 lõikele 1 täita kõik selle teabe registreerimise suhtes kohaldatavad nõuded. Nimelt, nagu Euroopa Kohus on juba märkinud, kehtestas liidu seadusandja nimetatud määruses ette nähtud registreerimis- ja kontrollmenetluse eesmärgiga võimaldada ECHA-l kontrollida, et tööstus peab kinni enda kohustustest (vt selle kohta 10. septembri 2015. aasta kohtuotsus FCD ja FMB, C-106/14, EU:C:2015:576, punkt 32, ning 17. märtsi 2016. aasta kohtuotsus Canadian Oil Company Sweden ja Rantén, C-472/14, EU:C:2016:171, punkt 25), mille hulka kuulub artiklis 5 sätestatud kohustus, mille rikkumisel võidakse puudutatud ettevõtjatele kohaldada sanktsioone vastavalt sama määruse artiklile 126 (vt selle kohta 27. aprilli 2017. aasta kohtuotsus Pinckernelle, C-535/15, EU:C:2017:315, punkt 46).

- 84 Seejärel ilmneb REACH-määruse artikli 42 lõike 1 konteksti analüüsist, et juhul kui ECHA teatab, et selle määruse artikli 41 lõike 3 kohaselt tehtud otsuse alusel edastatud teave ei ole kooskõlas määruse eeskirjade või nõuetega, ning tuvastab asjaomase registreerija puhul vastavate sätete rikkumise, ei ole selline teatis ja järeldus, vastupidi sellele, mida väidab Saksamaa Liitvabariik, siduv mitte ainult sellele registreerijale, vaid ka liikmesriigi pädevatele asutustele.
- 85 Nimelt on REACH-määruse artikli 42 lõikes 2 esiteks sätestatud, et pärast toimiku hindamise lõpetamist teavitab ECHA komisjoni ja liikmesriikide pädevaid asutusi nii hindamisel saadud teabest kui ka „tehtud järeldustest“, sealhulgas nimetatud teatisest ja järeldusest. Käesoleval juhul seisnes ECHA teavitamine vaidlusaluse kirja saatmises Prantsuse pädevatele asutustele, nagu Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 64, 67 ja 70 õigesti märkis.
- 86 Teiseks kehtestavad REACH-määruse artiklid 125 ja 126, mida tuleb tõlgendada selle määruse põhjendusi 121 ja 122 arvestades, liikmesriikidele kohustuse kehtestada nimetatud määruse „sätete rikkumise korral [kohaldatav]“ sanktsioonide kord ja võtta selle rakendamiseks vajalikud meetmed. Selline rakendamine konkreetsel juhul eeldab aga tingimata, et on tuvastatud nende sätete rikkumine, mis – nagu eespool meenutatud – kuulub ECHA ainupädevusse, välja arvatud sama määruse artiklis 51 ette nähtud ja Üldkohtu vaidlustatud kohtuotsuse punktis 60 viidatud juhul, kus see pädevus on üle antud komisjonile.
- 87 Seega ilmneb REACH-määruse artikli 42 lõike 1 sõnastuse analüüsist, võttes arvesse selle sätte konteksti, et see annab ECHA-le, mitte selle määruse järgimise tagamise eest vastutavatele liikmesriigi asutustele, pädevuse võtta vastu selline otsus, nagu on esitatud vaidlusaluses kirjas, nagu Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuses õigesti märkis.
- 88 Mis puudutab lõpuks REACH-määruse eesmärke, millele Üldkohus selles kohtuotsuses ei viidanud, siis on Euroopa Kohus juba märkinud, et nende hulka kuuluvad – nagu tuleneb selle määruse artikli 1 lõikest 1 – eesmärk tagada inimeste tervise ja keskkonna kaitstuse kõrge tase sellise liidu turul toodetud, liidu turule imporditud või liidus turule viidud kemikaalide ühtse kontrollisüsteemi abil, mis põhineb nende ainete registreerimisel, hindamisel ja autoriseerimisel (10. septembri 2015. aasta kohtuotsus FCD ja FMB, C-106/14, EU:C:2015:576, punktid 31 ja 32; 17. märtsi 2016. aasta kohtuotsus Canadian Oil Company Sweden ja Rantén, C-472/14, EU:C:2016:171, punktid 24 ja 25, ning 15. märtsi 2017. aasta kohtuotsus Polynt vs. ECHA, C-323/15 P, EU:C:2017:207, punkt 20).
- 89 Nagu nähtub REACH-määruse artiklist 75 ja põhjendusest 15, on selle süsteemi üks põhiväljund luua liidu asutusena sõltumatu keskasutus, mille ülesanne on tagada selle määruse teatavate haldus-, tehniliste ja teaduslike aspektide tõhus juhtimine.
- 90 Täpsemalt, nagu nähtub REACH-määruse artiklitest 6, 20, 22, 41 ja 42 ning selle põhjendustest 19, 20 ja 44, millest lähtudes tuleb neid artikleid mõista, on liidu seadusandja andnud ECHA-le pädevuse kõigepealt seoses kemikaalide registreerimistaotluste saamise ja nende taotluste ajakohastamisega, seejärel seoses neis sisalduva teabe vastavuse kontrollimisega vajaduse korral pärast seda, kui neid on täiendatud vastavalt selles osas kohaldatavatele eeskirjadele ja nõuetele.
- 91 See kemikaalide registreerimise ja vastavate toimikute hindamise keskne menetlus, mille eest ECHA ainsana vastutab, erineb kemikaalide endi hindamisest, mille eest vastutavad peamiselt liikmesriigid, nagu tuleneb REACH-määruse artiklist 45 ning selle määruse põhjendustest 20 ja 66, ilma et see mõjutaks koordineerimise rolli, mille see artikkel annab ECHA-le kui iseseisvale üksusele, ning sellega seotud pädevust.
- 92 Nagu kohtujurist oma ettepaneku punktis 92 sisuliselt märkis, johtub rollide jagamine ning sellest tulenev pädevuste ja ülesannete jaotus liidu seadusandja valikust, mida toetavad REACH-määruse ettevalmistavad materjalid.

- 93 Nii kinnitavad käesoleva kohtuotsuse punktis 87 esitatud REACH-määruse artikli 42 lõike 1 tõlgendust selle määruse eesmärgid.
- 94 Sellest järeldub, et võttes arvesse REACH-määrusega ECHA-le antud pädevusi, tõlgendatuna nende konteksti ja selle määrusega taotletavaid eesmärke silmas pidades, järeldas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 72 õigesti, et vaidlusalune kiri vastab oma sisu poolest otsusele, millega rakendatakse nimetatud määruse artikli 42 lõiget 1 ja mille eesmärk on tekitada siduvaid õiguslikke tagajärgi, mis võivad selgelt muuta Esso olukorda.
- 95 Järelikult ei saa seda kirja pidada Prantsuse pädevatele asutustele adresseeritud arvamuseks, mis on esitatud seoses nõustamisülesandega, mis on ECHA-le antud REACH-määruse artikli 77 lõikes 1.
- 96 Järelikult tuleb Saksamaa Liitvabariigi argumendid, millega ta soovib seada kahtluse alla vaidlustatava akti olemasolu, põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.

– Põhjendatud huvi olemasolu

- 97 Kõigepealt tuleb tõdeda, et kuigi Saksamaa Liitvabariik heidab Üldkohtule formaalselt ette, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta tuvastas vaidlustatud kohtuotsuse punktides 81 ja 82 Esso põhjendatud huvi olemasolu, ei võeta neis punktides selles küsimuses seisukohta. Nimelt piirdub Üldkohus nendes sisuliselt selle märkimisega, et vaidlusalune kiri kujutab endast vaidlustatavat akti, kuna see sisaldab uusi faktilisi ja õiguslikke asjaolusid võrreldes nendega, mida sisaldas 6. novembri 2012. aasta otsus, ning seega ei saa seda kirja kvalifitseerida seda otsust „kinnitavaks aktiks“.
- 98 Neil asjaoludel tuleb esiteks märkida, et selles osas, milles Saksamaa Liitvabariik väidab, et Üldkohus oleks pidanud kvalifitseerima vaidlusaluse kirja 6. novembri 2012. aasta otsust kinnitava aktina, tuleneb Euroopa Kohtu praktikast, et akti tuleb käsitada sellisena, kui see ei sisalda varasema aktiga võrreldes ühtegi uut õiguslikku või faktilist asjaolu (31. jaanuari 2019. aasta kohtuotsus International Management Group vs. komisjon, C-183/17 P ja C-184/17 P, EU:C:2019:78, punkt 67 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 99 Nagu Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 81 ja 82 märkis, sisaldas aga vaidlusalune kiri käesoleval juhul ECHA uusi hinnanguid ja järeldusi, mille viimane esitas pärast seda, kui ta hindas teavet, mille Esso oli talle esitanud vastuseks 6. novembri 2012. aasta otsusele.
- 100 Niisugused uued õiguslikud ja faktilised asjaolud õigustavad seda, et vaidlusalust kirja ei saa pidada 6. novembri 2012. aasta otsust kinnitavaks aktiks.
- 101 Teiseks tuleneb osas, milles Saksamaa Liitvabariik tugineb Esso põhjendatud huvi puudumisele, Euroopa Kohtu praktikast, et füüsilise või juriidilise isiku esitatud tühistamishagi peab põhinema tema põhjendatud huvil see esitada (vt selle kohta 24. septembri 1987. aasta kohtumäärus Vlachou vs. kontrollikoda, 134/87, EU:C:1987:388, punkt 8) ning et selle peamise tingimuse – mille esinemist tuleb tõendada sellel füüsilisel või juriidilisel isikul – täitmatajätmine kujutab endast avalikust huvist tulenevat asja läbivaatamist takistavat asjaolu, millele liidu kohus võib igal ajal omal algatusel viidata (vt selle kohta 7. oktoobri 1987. aasta kohtumäärus G. d. M. vs. nõukogu ja CES, 108/86, EU:C:1987:426, punkt 10, ja 21. juuli 2020. aasta kohtumäärus Abaco Energy jt vs. komisjon, C-436/19 P, ei avaldata, EU:C:2020:606, punkt 80), sarnaselt ELTL artiklis 263 ette nähtud vastuvõetavuse tingimustele (15. aprilli 2010. aasta kohtumäärus Makhteshim-Agan Holding jt vs. komisjon, C-517/08 P, ei avaldata, EU:C:2010:190, punkt 54 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 102 Järelikult on Saksamaa Liitvabariigil õigus väita Euroopa Kohtus, et Essol puudus põhjendatud huvi vaidlusaluse kirja Üldkohtus vaidlustamiseks.

- 103 Nagu tuleneb ka väljakujunenud kohtupraktikast, eeldab põhjendatud huvi olemasolu, et vaidlustatud akti tühistamine iseenesest võib tuua hagi esitanud füüsilisele või juriidilisele isikule mingit kasu (vt selle kohta 17. septembri 2009. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Koninklijke FrieslandCampina, C-519/07 P, EU:C:2009:556, punkt 63, ning 31. jaanuari 2019. aasta kohtuotsus Islamic Republic of Iran Shipping Lines jt *vs.* nõukogu, C-225/17 P, EU:C:2019:82, punkt 30).
- 104 Käesoleval juhul tuleneb käesoleva kohtuotsuse punktidest 68 ja 69, et vaidlusalune kiri, mis võeti vastu REACH-määruse artikli 42 lõike 1 alusel, tekitab Essole siduvaid õiguslikke tagajärgi, kuna ECHA leidis selles kirjas, et teave, mille see äriühing oli talle edastanud, ei vastanud määruse eeskirjadele või nõuetele, ning pani talle seetõttu süüks mitu nimetatud määruse vastavate sätete rikkumist.
- 105 Sellest järeldub, et selle kirja tühistamine, arvestades selles esitatud õiguslikult siduvat teatist ja siduvaid õiguslikke järeldusi, võib iseenesest tuua Esso jaoks kasu.
- 106 Järelikult ei ole Saksamaa Liitvabariigil alust väita, et Essol puudub põhjendatud huvi.

– *Õiguse esitada hagi olemasolu*

- 107 Mis puudutab küsimust, kas Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta leidis, et vaidlusalune kiri puudutas ELTL artikli 263 neljanda lõigu esimese lauseosa tähenduses Essot otseselt, siis tuleneb väljakujunenud kohtupraktikast, et nõue, mille kohaselt liidu akt peab puudutama otseselt füüsilist või juriidilist isikut, kes seda vaidlustab, tähendab, et samal ajal peavad olema täidetud kaks tingimust – nimelt et see akt avaldab esiteks otsest mõju selle isiku õiguslikule olukorrale ja et teiseks ei tohi see akt jätta selle rakendamiseks õigustatud adressaatidele mingit kaalutlusruumi, kuna see rakendamine on puhtautomaatne ning tuleneb ainult liidu õigusnormidest, ilma et oleks vaja kohaldada muid vahepealseid norme (5. mai 1998. aasta kohtuotsus Dreyfus *vs.* komisjon, C-386/96 P, EU:C:1998:193, punkt 43, ja 3. detsembri 2019. aasta kohtuotsus Iccrea Banca, C-414/18, EU:C:2019:1036, punkt 66).
- 108 Käesoleval juhul leidis Üldkohus esiteks, et vaidlusalune kiri mõjutab otseselt Esso õiguslikku olukorda, kuna selles tuvastatakse, et Esso on rikkunud teatavaid REACH-määrusest tulenevaid kohustusi, edastades ECHA-le selle määruse eeskirjadele ja nõuetele mittevastavat teavet, nagu nähtub vaidlustatud kohtuotsuse punktist 92 ja punktidest, millele selles viidatakse.
- 109 Nagu nähtub käesoleva kohtuotsuse punktidest 104 ja 105, ei riku aga see hinnang õigusnormi.
- 110 Teiseks rõhutas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 93, et ECHA järeldus oli Prantsuse pädevate asutuste jaoks kohustuslik, kuna neil on kaalutlusruum üksnes nende karistuste laadi ja ulatuse osas, mida Essole võib talle süüks pandud REACH-määruse sätete rikkumise eest määrata.
- 111 Nagu nähtub käesoleva kohtuotsuse punktidest 84–87, vastab see hinnang ECHA ja liikmesriikide asutuste vahelisele pädevuse jaotusele REACH-määruses. Niisugune otsus nagu vaidlusalune kiri kehtib automaatselt ja ilma, et oleks vaja kohaldada muid vahepealseid norme, selle adressaadiks oleva liikmesriigi suhtes ning selle liikmesriigis pädevate liikmesriigi asutuste suhtes, kes peavad võtma üksnes meetmeid, mille eesmärk on tagada nende järgimine vastavalt määruse artiklitele 125 ja 126.
- 112 Järelikult tuleb põhjendamatusse tõttu tagasi lükata Saksamaa Liitvabariigi argumendid, mille kohaselt rikkus Üldkohus õigusnormi, kui ta leidis, et vaidlusalune kiri puudutab Essot otseselt ELTL artikli 263 neljanda lõigu esimese lauseosa tähenduses.
- 113 Sellest järeldub, et apellatsioonkaebuse esimene väide tuleb põhjendamatusse tõttu tervikuna tagasi lükata.

Teine väide

Poolte argumendid

- 114 Saksamaa Liitvabariik, keda toetavad Prantsuse Vabariik ja Madalmaade Kuningriik, väidab, et Üldkohus kohaldas REACH-määruse artikli 42 lõiget 1 vääralt. Sellega seoses viitab ta vaidlustatud kohtuotsuse punktidele 57, 58, 60-63, 71, 78, 108 ja 112.
- 115 Sellega seoses leiab ta esimesena, et Üldkohus eksis, kui ta otsustas, et REACH-määruse artikli 42 lõige 1 on käesoleval juhul kohaldatav, tuginedes selle sätte väärale tõlgendusele, mille kohaselt see sätte kohustab põhimõtteliselt ECHA-d kontrollima kogu selle teabe, mille ettevõtjad talle pärast selle määruse artikli 41 lõike 3 alusel otsuse vastuvõtmist talle edastavad, vastavust selle määruse artikli 41 lõike 3 alusel, välja arvatud juhul, kui see teave ei ole ilmselgelt tõsiseltvõetav. Nimelt tuleb nende sätete sõnastusest järeldada, et juhul kui ECHA teeb ettevõtjale teatavaks konkreetse teabe nõudmise otsuse ja kui see ettevõtja edastab talle alternatiivse teabe, võib ta piirduda järeldusega, et asjaomane isik ei ole tema otsust järginud, ilma et oleks vaja kontrollida kõnealuse alternatiivse teabe vastavust. Käesoleval juhul tuvastas Üldkohus sõnaselgelt, et Esso ei edastanud ECHA-le mitte 6. novembri 2012. aasta otsuses nõutud teavet, vaid alternatiivset teavet, jättes samas sellest järeldusest tegemata õigusliku järelduse, et vastavuse kontrolli ei olnud vaja teha.
- 116 Teisena on Üldkohtu tõlgendus vastuolus ka REACH-määrusega taotletava inimeste tervise ja keskkonna kaitse eesmärgiga ning selle määruse artikli 42 lõike 1 normatiivse kontekstiga. Esiteks oleks selle tulemuseks see, et ECHA peab kontrollima selle teabe, mille ettevõtjad talle edastasid, vastavust, isegi kui see teave erineb sellest, mida neilt konkreetselt küsiti, menetluses, mis on aeganõudev ja milles on pikad tähtajad, mille jooksul võidakse jätkuvalt toota, importida või liidus turule viia inimeste tervisele potentsiaalselt ohtlikke kemikaale. Teiseks ei võimalda REACH-määruse sätted ettevõtjatel, kellelt on konkreetselt nõutud, et nad esitaksid uuringu, milleks on vaja loomkatseid, selle määruse artikli 41 lõike 3 alusel vastu võetud otsusega edastada ECHA-le alternatiivset teavet.
- 117 Kolmandana on liidu üldise haldusõigusega vastuolus see, kui ECHA-lt nõutakse, nagu tegi Üldkohus, et ta kontrolliks ettevõtjate poolt talle esitatud teabe vastavust juhul, kui see teave erineb sellest, mida neilt REACH-määruse artikli 41 lõike 3 alusel tehtud otsusega konkreetselt küsiti. Nimelt seaks see nõue sellise otsuse kahtluse alla.
- 118 Neljandana ja viimasena võib Üldkohtu tõlgendus lõputult pikendada ECHA poolt REACH-määruse artikli 41 lõike 5 alusel välja valitud registreerimistoimikute menetlust, et kontrollida nende vastavust nimetatud määruse eeskirjadele või nõuetele. Lisaks takistaks see nimetatud määruse artiklitega 125 ja 126 liikmesriikide asutustele antud pädevuse teostamist.
- 119 Esso ja ECHA, keda toetavad ECEAE, HOPA ja HOPA REACH, rõhutavad sisuliselt, et REACH-määruse artikli 42 lõike 1 tõlgendus, mille Saksamaa Liitvabariik välja pakub, on vastuolus selle sätte pealkirja ja sõnastusega ning selle sätte konteksti ja selle määrusega taotletavate eesmärkidega.
- 120 Lisaks ei ole põhjendatud Saksamaa Liitvabariigi argumendid, mis tuginevad liidu üldisele haldusõigusele ja vajadusele tagada REACH-määrusega kehtestatud registreerimistoimikute hindamismenetluse tõhusus.

Euroopa Kohtu hinnang

- 121 Saksamaa Liitvabariik väidab sisuliselt, et isegi kui eeldada, et Esso hagi on vastuvõetav, rikkus Üldkohus õigusnormi, kui ta nõustus hagi esimese väitega, mille kohaselt ECHA ei järginud REACH-määruse artikli 42 lõikes 1 ette nähtud otsustamispädevuse teostamise korda, ning sellest tulenevalt tühistas vaidlusaluse kirja.
- 122 Ta leiab nimelt, et juhul kui ECHA teeb otsuse REACH-määruse artikli 41 lõike 3 alusel, milles ta palub ettevõtjal edastada talle uuring, milleks on vaja loomkatseid, ja kui asjaomane isik edastab talle sellise uuringu suhtes alternatiivse teabe, peab ECHA piirduma tõdemusega, et edastatud teave ei ole taotletud teave, ega saa kontrollida selle vastavust selle määruse eeskirjadele või nõuetele.
- 123 Selle kohta, nagu on märgitud käesoleva kohtuotsuse punktides 78 ja 79, tuleneb REACH-määruse artikli 42 lõikest 1, et juhul, kui ECHA võtab määruse artikli 41 lõike 3 alusel vastu otsuse, milles ta palub registreerijal edastada talle teavet, peab ta esiteks „vaata[m]a läbi [...] teabe“, mille registreerija esitas, et kontrollida, kas see on kooskõlas nimetatud määruse eeskirjade või nõueteiga selles küsimuses, ning teiseks „koosta[ma] vajaduse korral asjakohase otsuse“.
- 124 Kuigi esimene neist kohustustest on üldine, kuna seda kohaldatakse kogu ECHA-le „esitatud teabe“ suhtes, ei välista REACH-määruse artikli 42 lõike 1 sõnastus seda, et seda sätet võiks tõlgendada, nagu väidab Saksamaa Liitvabariik, selliselt, et niisugust üldist kohustust kohaldatakse üksnes juhul, kui registreerija esitatud teave vastab sellele, mida ECHA temalt nõudis, mitte aga sel juhul, kui viimane nõudis konkreetset, et temale edastataks uuring, milleks on vaja loomkatseid, ning kui registreerija edastas temale vastuseks selle uuringu suhtes alternatiivset teavet.
- 125 Neil asjaoludel tuleb nimetatud sätet vastavalt käesoleva kohtuotsuse punktis 81 viidatud kohtupraktikale käsitada lähtudes selle kontekstist ja REACH-määrusega taotletavatest eesmärkidest.
- 126 Mis puudutab esiteks REACH-määruse artikli 42 lõike 1 konteksti, siis tuleb kõigepealt märkida, et vastavalt selle määruse artikli 41 lõike 1 punktidele a ja b ei lasu ECHA-l kohustus hinnata talle esitatud kemikaalide registreerimistoimikuid ja kontrollida neis sisalduva teabe vastavust mitte ainult selles osas, kas see teave on kooskõlas nimetatud määruse asjakohastes sätetes ette nähtud „nõueteiga“, vaid ka juhul, kui registreerija esitab „teabele esitatavate standardsete nõuete kohandused ja nendega seotud põhjendused“, et need kohandused ja nende põhjendused on kooskõlas neid reguleerivate eeskirjadega, mis on ette nähtud sama määruse lisades.
- 127 See hindamis- ja kontrollikohustus kajastab iga registreerija võimalust esitada registreerimistoimikus REACH-määruse asjakohaste sätetega ette nähtud „standardteabele“ alternatiivseid andmeid, mida nimetatakse „kohandusteks“, tingimusel et järgitakse neid kohandusi reguleerivaid nõudeid. Nagu nähtub selle määruse põhjendustest 18 ja 19, väljendab see võimalus ise liidu seadusandja valikut kehtestada kemikaalide registreerimise ja hindamise süsteem, milles vastutus kemikaalidega seotud riskide eest ja kohustus esitada kogu teave, mis on vajalik nende ainete registreerimiseks ja nende hindamiseks, lasub füüsilistel või juriidilistel isikutel, kes toodavad, impordivad või viivad neid aineid Euroopa Liitu turule.
- 128 Järgmiseks on tõsi, et ükski REACH-määruse erisäte ei täpsusta, kas registreerijatele selliselt antud võimalust kasutada kemikaali registreerimis- ja hindamismenetluse algstaadiumis – milleks on registreerimistoimiku esitamine ECHA-le – „kohandusi“ kohaldatakse ka selle menetluse hilisemates etappides, eelkõige siis, kui ECHA on teinud selle määruse artikli 41 lõike 3 alusel otsuse, milles nõutakse registreerijalt, et ta täiendaks oma registreerimistoimikut uuringuga, milleks on vaja loomkatseid.

- 129 See võimalus tuleneb siiski REACH-määruse asjakohastest üldsätetest ja loomkatsete piiramise juhtpõhimõttest, mida need üldsätted väljendavad, nagu märkis ka kohtujurist oma ettepaneku punktis 153.
- 130 Selle määruse artikli 13 „Ainete olemuslikke omadusi käsitleva teabe kogumise üldised nõuded“ lõikes 1 on sõnaselgelt ette nähtud, et „[a]inete olemuslikke omadusi käsitlevat teavet võib koguda muude vahendite kui [loom]katsete abil, tagades, et on täidetud [sama määruse] XI lisas sätestatud tingimused“. Selles sättes on lisaks täpsustatud, et „[k]ui võimalik, kogutakse eelkõige inimest mõjutava toksilisuse kohta käivat teavet teiste vahendite kui selgroogsete loomadega tehtavate katsetega, kasutades alternatiivseid meetodeid, näiteks *in vitro* meetodeid, või kvalitatiivsete või kvantitatiivsete struktuuraktiivsuse mudeleid või sarnase struktuuriga aineid käsitlevat teavet (grupeerimine või analoogmeetod (*read-across*))“.
- 131 Samuti on REACH-määruse artikli 25 „Eesmärgid ja üldeeskirjad“ lõikes 1 sätestatud, et „[s]elleks et vältida loomkatseid, tehakse käesoleva määruse kohaldamisel selgroogsete loomadega katseid ainult viimase abinõuna“.
- 132 Nendest üldsätetest, mida tuleb käsitada, lähtudes REACH-määruse põhjendusest 47, mille kohaselt „on vaja selgroogsete loomadega tehtavaid katseid asendada, vähendada või täpsustada“, ilmneb, et registreerijal ei ole üldiselt ja seega eelkõige juhul, kui ECHA adresseerib talle otsuse, millega nõutakse tema registreerimistoimiku täiendamist uuringuga, milleks on vaja loomkatseid, mitte ainult võimalus, vaid ka kohustus esitada „kui võimalik“ teavet teiste vahendite kui loomadega tehtavate katsetega ning teha selliseid katseid „ainult viimase abinõuna“.
- 133 Mis puudutab teiseks REACH-määrusega taotletavaid eesmärgi, siis nende hulka kuuluvad eelkõige eesmärk tagada inimeste tervise ja keskkonna kaitstuse kõrge tase, kaasa arvatud kemikaalidega seotud ohtude hindamise alternatiivsete meetodite edendamine, nagu nähtub selle määruse artikli 1 lõikest 1.
- 134 See säte toob aga välja, et selleks, et hinnata kemikaale inimest mõjutava toksilisuse osas, eelistatakse REACH-määruses alternatiivseid meetodeid loomkatsetele (vt selle kohta 21. juuli 2011. aasta kohtuotsus Etimine, C-15/10, EU:C:2011:504, punkt 108) ning et see aitab selliselt kaasa inimeste tervise ja keskkonna kaitse eesmärgile, mis on selles määruses kehtestatud kogu registreerimis- ja hindamismenetluse aluseks (vt selle kohta 7. juuli 2009. aasta kohtuotsus S.P.C. M. jt, C-558/07, EU:C:2009:430, punktid 45-47).
- 135 Kõiki neid asjaolusid arvestades viitas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 62 õigesti sellise registreerija võimalusele, kelle registreerimistoimikut ECHA on palunud täiendada loomkatsete läbiviimist hõlmava uuringuga, täita REACH-määruse artiklitest 13 ja 25 tulenev kohustus nii, et ta edastab vastuseks sellele taotlusele alternatiivse teabe sellisele uuringule.
- 136 Samuti järeldas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 62 ja 63 ning viite teel ka selle kohtuotsuse punktis 108 õigesti, et ECHA-l on vastav kohustus kontrollida selle alternatiivse teabe vastavust kohaldatavatele nõuetele ning täpsemalt kindlaks teha, kas see teave tuleb kvalifitseerida REACH-määruse asjakohastes lisades ette nähtud eeskirjadega kooskõlas olevateks kohandusteks.
- 137 Lõpuks leidis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 108, 109 ja 112 õigesti, et kui on „asjakohane“ valmistada ette otsus REACH-määruse artikli 42 lõike 1 alusel, on ECHA kohustatud järgima selles valdkonnas kohaldatavaid nõudeid, mis on ette nähtud selle määruse artiklites 50 ja 51.
- 138 Järelikult ei ole põhjendatud Saksamaa Liitvabariigi väide, et Üldkohus rikkus õigusnormi, tõlgendades REACH-määruse artikli 42 lõiget 1 viisil, mis ei ole kooskõlas selle sätte konteksti ja selle määruse eesmärkidega, ning leides selle tõlgenduse põhjal, et Esso esimene väide oli põhjendatud.

- 139 Võttes arvesse Saksamaa Liitvabariigi argumente, mis on kokku võetud käesoleva kohtuotsuse punktides 117 ja 118, tuleb esiteks lisada, et see tõlgendus ei ole vastuolus ka liidu üldise haldusõigusega. Nimelt, kuna REACH-määrusest tuleneb, et registreerija peab kasutama loomkatseid üldiselt üksnes viimase abinõuna ja ta võib juhul, kui ECHA on otsustanud temalt nõuda selliste katsete läbiviimist hõlmavat uuringut, täita seda kohustust, esitades alternatiivseid andmeid, siis ei saa selle võimaluse kasutamist pidada selliseks, mis seab sellise otsuse kahtluse alla. Registreerija on selle taotluse alusel vastupidi endiselt kohustatud edastama nõutud uuringu selleks ette nähtud tähtaja jooksul, välja arvatud juhul, kui ta suudab esitada teavet, mis on küll alternatiivne, kuid vastab nõuetele, mis võimaldavad kvalifitseerida need REACH-määruse asjakohaste lisade tähenduses „kohandusteks“.
- 140 Teiseks ei pikenda kõnealune tõlgendus lõputult nende registreerimistoimikute menetlemist, mille ECHA valib välja REACH-määruse artikli 41 lõike 5 alusel, et kontrollida nende vastavust nimetatud määruse eeskirjadele ja nõuetele, ega takista nimetatud määruse artiklitega 125 ja 126 liikmesriigi asutustele antud pädevuse teostamist.
- 141 Nagu nähtub nimelt käesoleva kohtuotsuse punktidest 79, 82 ja 83, on ECHA-l selle kontrolli tulemusel mitte ainult pädevus lõplikult tuvastada, et talle edastatud teave ei vasta kohaldatavatele nõuetele, vaid ka otsustada, et registreerija on seeläbi rikkunud teatavaid REACH-määrusest tulenevaid kohustusi, eelkõige kohustust registreerida vastavalt nendele nõuetele tema liidu turul toodetud, liidu turule imporditud või liidu turule viidud kemikaal. Nagu nähtub selle määruse artiklist 5, sõltub selle kohustuse täitmisest asjaomase kemikaali tootmise, impordi või turuleviimise jätkamine liidus.
- 142 ECHA seda vaidlusaluse kirja vastuvõtmisega tegigi.
- 143 Liikmesriigi asutustel on REACH-määruse artiklite 125 ja 126 kohaselt kohustus tagada sellise otsuse täitmine ja järgimine ning eelkõige viia läbi kontrollid ning määrata tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad karistused (vt selle kohta 27. aprilli 2017. aasta kohtuotsus Pinckernelle, C-535/15, EU:C:2017:315, punkt 46).
- 144 Kõigist eelnevatest kaalutlustest tuleneb, et teine väide ei ole põhjendatud.
- 145 Seetõttu tuleb apellatsioonkaebus tervikuna rahuldamata jätta.

Kohtukulud

- 146 Euroopa Kohtu kodukorra artikli 184 lõikes 2 on ette nähtud, et kui apellatsioonkaebus on põhjendamatu, siis otsustab Euroopa Kohus kohtukulude jaotuse.
- 147 Vastavalt selle kodukorra artikli 138 lõikele 1, mida nimetatud kodukorra artikli 184 lõike 1 alusel kohaldatakse apellatsioonimenetluses, on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud.
- 148 Kuna Esso ja ECHA on kohtukulude hüvitamist nõudnud ning Saksamaa Liitvabariik on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb mõlema poole kohtukulud temalt välja mõista.
- 149 Kodukorra artikli 184 lõike 4 kohaselt võib Euroopa Kohus otsustada, et esimeses astmes menetlusse astuja, kes osaleb apellatsioonimenetluses, kannab ise oma kohtukulud.
- 150 Käesolevas asjas tuleb otsustada, et Prantsuse Vabariik ja Madalmaade Kuningriik kannavad oma kohtukulud ise.

151 Kodukorra artikli 140 lõikes 3, mis on selle kodukorra artikli 184 lõike 1 alusel kohaldatav apellatsioonimenetluses, on muu hulgas sätestatud, et Euroopa Kohus võib otsustada, et muu menetlusse astuja kui liikmesriik või institutsioon kannab oma kohtukulud ise.

152 Käesolevas asjas tuleb otsustada, et ECEAE, HOPA ja HOPA REACH kannavad ise oma kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (kolmas koda) otsustab:

- 1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.**
- 2. Jätta Saksamaa Liitvabariigi kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja Esso Raffinage'i ja Euroopa Kemikaali ameti (ECHA) kohtukulud.**
- 3. Jätta Prantsuse Vabariigi, Madalmaade Kuningriigi, European Coalition to End Animal Experiments, Higher Olefins and Poly Alpha Olefins REACH Consortium ja Higher Olefins & Poly Alpha Olefins vzw kohtukulud nende endi kanda.**

Allkirjad